

מ"ת 50318/08/16 - מדינת ישראל נגד אמיר טאהא, מוחמד דהאמשה, וליד דהאמשה, בילאל עוואודה

בית המשפט המחוזי בנצרת

10 אוקטובר 2016

מ"ת 50318-08-16 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר) ואח'
תפ 50298-08-16

לפני כבוד השופטת תמר נסים שי
המבקשת
נגד
המשיבים

1. אמיר טאהא (עציר)
2. מוחמד דהאמשה (עציר)
3. וליד דהאמשה (עציר)
4. בילאל עוואודה (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד דורית כשר.

מטעם המשיב 1: עו"ד אליאס אבו עטה (סנגוריה ציבורית).

מטעם המשיב 2: עו"ד מראם יונס (סנגוריה ציבורית).

מטעם המשיב 4: עו"ד אלביר מני (סנגוריה ציבורית).

המשיבים: בעצמם, הובאו ע"י הליווי.

החלטה

לפניי בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

- 1.** ביום 22.8.16 הגישה המבקשת כנגד המשיבים כתב אישום, במסגרתו היא מייחסת להם קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת נשק, נשיאתו והובלתו בלא רשות, סחר בנשק או עשיית עסקה אחרת שיש עמה החזקה בנשק. למשיב 3 מייחסת המבקשת גם נהיגה בזמן פסילה, ולמשיב 1 היא מייחסת גם החזקה בחלקי נשק בלא רשות.

2. על פי הנטען בכתב האישום, במהלך חודש יולי 2016 קשרו המשיבים 1 - 3 קשר לביצוע עסקאות למכירת כלי נשק לאחרים. בנוסף, בתחילת חודש אוגוסט 2016, קשרו המשיבים 1 ו - 4 קשר לביצוע עסקאות למכירת כלי נשק לקונים.

לצורך מימוש הקשר, שוחחו המשיבים 1 ו - 2 ביניהם ואף נפגשו בבית המשיב 1 מספר פעמים, וסיכמו כי המשיב 1 יספק למשיב 2 כלי נשק שהמשיב 2 יעביר לקונים תמורת סכום כסף. המשיב 2 יתווך בעסקאות אל מול הקונים תמורת דמי תיווך, אותם ישלמו הקונים למשיב 2. בהתאם לכך, ביום 22.7.16 הציע המשיב 1 למשיב 2 שני כלי נשק המצויים ברשותו. המשיב 2 הציע כי הקונים יפגשו בבית המשיב 1 וכך היה. המשיב 1 מסר למשיב 2 ולקונים נשק אחד.

למחרת התברר כי חסר חלק בנשק שנמסר לקונים. לאחר דין ודברים הוחזר הנשק התקול למשיב 1 באמצעות המשיב 3.

ביום 6.8.16 סיכמו המשיבים 1 ו - 4 על מכירת כלי נשק לקונים תמורת סך של 23,000 ₪. סוכם, כי מתוך הסכום הנ"ל ירוויח המשיב 4 סך של 1,500 ₪ כדמי תיווך. המשיבים העבירו ביניהם כלי נשק שיועד למכירה לקונים.

ביום 7.8.16 הודיע המשיב 4 למשיב 1 כי יש לו קונה שמוכן לשלם עבור כלי נשק סך של 22,000 ₪. המשיב 1 הודיע למשיב 4 כי יש ברשותו כלי נשק נוסף למכירה בעלות של 21,500 ₪, וכי משיב 4 יכול להציעו לרוכשים תמורת סך של 23,000 ₪.

בהמשך הציע המשיב 1 למשיב 2 נשק תמורת סך של 23,000 ₪. המשיב 2 השיב כי בתוך זמן קצר ישלח אדם מטעמו לקחת את הנשק, וכי תמורתו תועבר כחצי שעה לאחר העברת הנשק. בהתאם לכך, בשעה 21:10 הגיע המשיב 3 לביתו של המשיב 1, כאשר הוא נוהג ברכבו של המשיב 2, אף שהינו פסול מנהיגה, קיבל לידי מהמשיב 1 אקדח ומחסנית, עזב את ביתו של המשיב 1 ונתפס על ידי משטרת ישראל.

עוד נטען בכתב האישום, כי ביום 7.8.16 החזיק המשיב 1 בביתו חלקי נשק - קת של רובה, ידית אחיזה לנשק, מתאם לאמצעים על נשק וכן כלי ניקוי לנשק ותרסיס שמן לנשק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. על פי האמור בבקשה, בידי המבקשת ראיות לכאורה טובות כנגד המשיבים, הכוללות בין היתר שיחות רבות ביניהם שנקלטו בעמדות האזנות סתר המתעדות את עסקאות הנשק שביצעו, תצפית שראתה את רכב המשיב 2 יוצא מביתו של המשיב 1 ומעצרו זמן קצר לאחר מכן של המשיב 3 כאשר ברשותו אקדח. כן ברשותו דוחות פעולה של המשטרה.

כן מפנה המבקשת לסתירות שנפלו בגרסת המשיב 3 ביחס למיקום מציאת הנשק, לעובדה שהמשיב 1 שמר על זכות השתיקה ולא סיפק כל גרסה להגנתו, ולכך שהמשיב 2, לאחר שהוטחו בפניו שיחות מהאזנת הסתר, שמר אף הוא על זכות השתיקה ולא סיפק גרסה להגנתו. עוד הפנתה לכך שהמשיב 4 לא זכר את מספר הטלפון שלו עצמו והכחיש כל קשר בינו לבין המשיב 1.

4. העבירות המיוחסות למשיבים מקימות את חזקת המסוכנות הקבועה בסעי' 21(א)(1)(ב) וכן

21 (א) (1)(ג)+(2) (3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (והלן: חוק המעצרים). עוד מפנה המשיבה לעברם הפלילי המכביד של המשיבים.

5. במסגרת הדיון הפנתה לחומר הראיות והגישה תקציר בכתב המתייחס לאלה.

6. ב"כ המשיב 1 טען, כי מאחר והמשיב היה נתון במעצר בית בכל תקופת החקירה, אזי לא ניתן לייחס לו כל עסקה בנשק הכרוכה בהובלה.

עוד הפנה לכך כי מייחסים למשיב מכירת כלי נשק, אך פרטי כלי הנשק אינם מצוינים בכתב האישום, לרבות סוג הנשק, מספרו, זהות הקונים ועוד.

לגבי הנשק שנמצא ברכבו של המשיב 3, הרי שאין כל ראיה הקושרת את המשיב לאקדח שנתפס. ב"כ המשיב הפנה לגרסת המשיב 3 בנקודה זו. כן הפנה למזכר שערך התצפיתן ביחס לרכב בו נהג המשיב 3 (סיטוראן שבבעלות המשיב 2), לפיו לא ברור אם אכן מדובר ברכב זה. בהמשך וביחס לרכב זה, הוא לא נראה יוצא מחניית הבית אלא כל שנכתב הינו כי הרכב פנה לכביש המוביל לבית. מדובר בראיה נסיבתית, ואין בה כדי לקשור את המשיב 1 לעסקת הנשק.

לדבריו, הראיות בתיק בנויות על האזנות סתר שבוצעו למשיבים, במסגרתם נשמעים המשיבים מדברים בכל מיני קודים ולא עולה מהם משמעות אחת ברורה כלשהי. בחלק מהשיחות נזכרת המילה שיק, ואכן דובר על המחאות ובעניין זה קיים מחדל חקירתי, שכן כיוון זה לא נבדק על ידי המשטרה. ב"כ המשיב הפנה בעניין זה להודעתו של המשיב 4 בעניין שיק שחזר.

עוד מפנה ב"כ המשיב 1 לכך שהמשיב מכחיש שמספר הטלפון עליו בוצעו ההאזנות הינו שלו, ולכך שלא בוצעה בדיקת בעלות על הטלפון. כן נטען כי זיהוי הקול לא נעשה באמצעות חו"ד, ולפיכך אין בו משום ראיה שניתן לסמוך עליה.

עוד הוסיף, כי גם אם קיימות ראיות הרי שעוצמתן נמוכה, ולפיכך יש להורות על שחרורו של המשיב 1 לחלופת מעצר לבית אחותו, אשר שימשה עבורו כחלופה בתיק אחר.

7. ב"כ המשיב 2 אישרה כי הרכב בו נתפס הנשק הינו בבעלות המשיב 2, אך בהתאם להודעת המשיב 3 נלקח הרכב ללא רשותו של המשיב 2 וללא ידיעתו. המשיב 3 לא נשלח ולא נתבקש לעשות דבר על ידי המשיב 2, ואין בתיק ראיה שיכולה להצביע על כך שההובלה נעשתה לבקשתו.

עוד אישרה כי הטלפון לגביו בוצעו ההקלטות אכן נלקח מבית המשיב 2, אך ציינה כי המשיב אינו מתגורר לבד בבית ואין הוכחה חד משמעית כי הטלפון שלו. זאת ועוד, אין ראיה בשיחות כי המשווחים מתייחסים לנשק שנתפס. לכל היותר ניתן יהיה לייחס לו קשירת קשר.

במסגרת הטענות בכתב הוסיפה וציינה, כי לא הוצגה חו"ד של מומחה לזיהוי קול. זאת ועוד, מהשיחות שהתקיימו ניתן להבין דברים שונים, ואף למשיבה עצמה, כעולה מטיעוניה, היו ספקות לגבי הפירוש הנכון. לא בכדי כתב האישום עמום ואינו מפורט דיו.

אף משיב זה עתר להורות על חלופת מעצר.

8. ב"כ המשיב 4 הצטרף לטיעונו של המשיב 1 לעניין המחדל החקירתי בנושא בדיקת השיקים, במיוחד כאשר משיב זה מסר גרסה ביחס לשיקים, וכן לעניין זיהוי הקול, שלא נעשה באמצעות חו"ד. עוד הפנה לכך שחלקו של משיב זה בכתב האישום מינורי יותר. לטענתו, אין בשיחות כדי להוביל לביסוס הטיעון העובדתי נשוא כתב האישום. הקשר לשיחות עצמן הוכחש, וכך גם להוכחת קשר כאמור. עוד נטען, כי אין בשיחות כדי להעיד על עסקת נשק. יתרה מכך, אין באמור בכתב האישום כדי להצביע על כך שבוצעה עסקה בפועל. אין בראיות כדי להצביע על קשר בין המשיב 3 לבין המשיב 1 ואין בהן כדי להצביע על כך שנלקח נשק מביתו.

גם משיב זה עתר לבחון חלופה מעצר. הוא הפנה לנסיבות האישיות ולעברו הפלילי שאינו מכביד משנת 2003, בגינו נדון לעבודות שירות.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

9. בשלב זה של ההליך, בית המשפט בוחן אך האם יש די בחומר הראיות כדי להקים סיכוי סביר - פוטנציאל ראיתי - להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו. בית המשפט אינו עוסק בקביעת ממצאים ומהימנות (ראה בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) מיום 25.1.11).

לאחר בחינת הראיות, סבורני כי קיימות ראיות בעוצמה מספקת לצורך הליך זה.

10. עיקר טענתם של באי כוח הצדדים הינה כי במרבית השיחות ביניהם אין אזכור למילה "נשק" ואין להקיש מהן שמתבצע סחר בנשק. סבורני כי אין כך הדבר. אמנם, במרבית המקרים הצדדים אינם מציינים את מהות העסקה ואינם נוקבים במילים המפורשות. יחד עם זאת, במקרים מסוימים הם דווקא כן משתמשים במילים מפורשות שקשורות לנשק, דבר שעומד בפני עצמו וגם נותן משמעות לשיחות העמומות לכאורה.

כך למשל, בשיחה 1212 שואל המשיב 4 את המשיב 1 למה לעיתים זה "יורה" ולעיתים זה "עובד על ריק...כאילו אין בו מחסנית...". מתפתחת שיחה סביב התפקוד של הכלי, בהמשכה מסביר המשיב 4 ש"ההדק האחורי לא חוזר פעמיים שלוש, פעם חוזר פעם לא חוזר..." ומסביר ש"בזמן המכה לעיתים לא מכה". אחר כך אומר "תחליף מחסנית, תכה בו ואז שוב עובד". מחילופי הדברים ברור שמדובר בכלי נשק שלעיתים יש בו מעצור.

בהמשך שיחה זו עוברים הצדדים לדבר על העסקה עצמה. "הבנאדם בא לקנות" אומר המשיב 4, והם מדברים על המחיר ועל הרווח הצפוי לנאשם 4.

11. כאמור, הדברים המפורשים בשיחה 1212 יוצקים משמעות לשיחות בהן משתמשים הנאשמים במונחים עמומים. כך למשל, ניתן להבין את המספרים 45 ו 38 כמבטאים קוטר כלי נשק. צ'יק קטן הוא הכלי הקטן (38) וראה אזכור נוסף לעניין זה שיחה 1317 בין המשיב 4 למשיב 1 שם שואל המשיב 1 את המשיב 4 "הצ'יק הקטן השחור.. המה שמו יש עוד אחד?".

עמוד 4

12. יתירה מזאת, ב"כ המשיבים נשענים על העמימות בשיחות, אך המשיבים עצמם לא מספקים אפילו ראשית גרסה שתסביר למה התכוונו בדבריהם בשיחות הנ"ל. למשל - אם אכן מדובר בשיקים, היה מקום להסביר את מהותם, סכומם, מי נתן אותם ובגין מה.

13. זאת ועוד, עובדת תפיסתו של האקדח בידי המשיב 3, אשר כפי שיפורט להלן לכאורה נשלח למשיב 1 על ידי המשיב 2, אף היא משליכה על הפרשנות שיש ליתן לשיחות בין משיבים אלה.

אדרש להלן לראיות ביחס לכל אחד מהמשיבים:

14. ביחס למשיב 1 -

משיב זה מהווה ציר מרכזי בכתב האישום, והראיות בעניינו זה נסמכות על מספר אדנים. בראש ובראשונה, על שיחות הטלפון שניהל עם יתר המשיבים בתיק. ביחס לשיחות אלה טוען בא כוחו, ולטענה זו מצטרפים יתר המשיבים, כי לא בוצע זיהוי קול באמצעות חו"ד, ובנסיבות העניין הזיהוי אינו מספיק.

טענה זו יש לדחות. כאמור במזכר קכ"ט, הדוברים בשיחות זוהו על ידי המאזין. בשלב זה, די בזיהוי כאמור.

זאת ועוד, וביחס למשיב זה, הוא מזוהה בשמו על ידי הדוברים, למשל במסגרת שיחות 16, 80, 166, 170, 205, 536, 539, 875, 990, 1067, 1303, 1320.

במסגרת שיחה 11 מציין המשיב כי הוא באיזוק. אין מחלוקת כי משיב זה עצור באיזוק אלקטרוני בגין הליך אחר. ראה גם שיחה 80, שם מציין כי אינו יכול לצאת מהבית.

די בכל אלה על מנת לבסס, למצער לשלב זה, זיהוי מניח דעת באשר למשיב.

באשר לקשריו של המשיב 1 עם שאר המשיבים:

כבר ציינתי לעיל את שיחה 1212 בה משוחח המשיב 1 עם המשיב 4 על עסקת נשק. מהשיחה עולה כי המשיב 1 הוא שמספק את הנשק והמשיב 4 מסייע בבדיקת התקינות שלו ובטיפול בתקלה. המשיב 4 מציין כי הקונה מעוניין לבוא ולקחת את הנשק, והמשיבים דנים במחיר וברווח שהמשיב 4 ישיג בעסקה. האמור בשיחה זו משליך על השיחות הקודמות בין השניים. כך בשיחה (1091) השניים משוחחים על עסקה, על לקוחות ועל מחירים. בהמשכה, בחילופי מסרונים (1092, 1171, 1169) משוחחים השניים על "ציק" שצריך לבוא לקחת. דווקא המשיב 1 מציין כי הוא שיבוא לקחת את השיק והמשיב 2 משיב לו כי "אולי הוא ימכר היום, אני אדבר איתך". בשיח זה נתלים המשיבים בטענה כי אכן קיים שיק כלשהו שמסר מי ממשפחת המשיב 1 (אביו) למשיב 4, שהינו בעל עסק לחומרי בניין (ראה הודעת המשיב 4 מיום 17.8.16 ודברי ב"כ הצדדים). אולם, ככל שכך הדבר, הרי שמצופה היה לקבל הסבר מפורט מפי מי מהם אודות אותן עסקאות שבוצעו בחקירה והמשיב 1 כאמור מילא פיו מים. יתרה מכך, ככל שמדובר בהמחאה שצריך לפרוע למשיב 4, מדוע דווקא המשיב 1 צריך ליטול אותה מהמשיב 2 ומדוע משיב לו המשיב 2 כי "אולי זה ימכר היום". לבסוף, במסרון מיום 6.8. (1240) אומר המשיב 1 למשיב 4 "...תשאיר את הצ'יק למחר כי יש מלא בשכונה לידנו בעלי העיניים הכחולות..."

לשלב זה, כאמור, סבורני כי יש בכל אלה די כדי להעיד על סחר בנשק.

אשר למשיב 2 מתנהלת שיחה ביום 22.7.16 (שיחה 80), במסגרתה מזוהה המשיב 1 בשמו. כאמור, המשמעות שניתן לייחס לדברים היא שלמרות העמימות - נושא השיחה הוא כלי נשק ועניין העסקאות בו עולה במובהק. המשיב 2 מציין כי צפויים להגיע אליו אנשים המבקשים לקבל מהמשיב 1 דבר מה, המתואר על ידי הנאשם 1 כ"זה... הקטן, ... ה 38". המשיב 2 מציין כי הוא מבין במה מדובר והמשיב 1 מוסיף ואומר "יש את הגלגל אבל זה הלך". בהמשך המשיב 2 שואל אם המשיב 1 רוצה שהמשיב 2 ישלח אליו את האנשים ואם לתת לו ערבון של "50 לפני".

שיחה 166 (בין המשיב 1 ל - 2) נסובה על תקלה בנשק (אם כי אין אזכור למילה נשק). ברור כי מדובר בתקלה כלשהי ברכיב שאי אפשר בלעדיו, ובהמשך במספר שיחות נוספות מנסה המשיב 2 לאתר את החלק החסר (למשל בשיחה 205).

בשיחה 554 (1 ו 2) שואל המשיב 1 האם "העשרה עדיין נמצאים". המילה "עשרה" היא בזיקה לשיחה 434. המשיב 2 משיב בחיוב אבל מבקש "עם חשיכה" ובהמשך "בערב, כלומר אמצע היום, אור".

בשיחה 1268 מיום 7.8 שואל המשיב 2 את המשיב 1 "אתה לא רוצה לתת לי את מה שאצלך ב - 20?"

המשיב 1 נתבקש בחקירתו ליתן הסבר לשיחות שניהל, אך בחר לשמור על זכות השתיקה ולא להציג כל גרסה ביחס לדברים שהוטחו לפניו.

וזאת בבחינת עיקר: על פרשנות השיחות בין משיבים אלה משליכה העובדה כי בשיחה עם המשיב 2 מיום 7.8.16 (שיחה 1303) משוחחים משיבים אלה על המחיר, תוך שהמשיב 2 אומר למשיב 1 כי ישלח אליו מישהו שיקח "אותו" ואת הכסף יעביר חצי שעה לאחר מכן. בהמשך, בשיחה 1323 מ - 21:09, מציין המשיב 2 כי בתוך דקה יגיע מישהו למשיב 1. אכן, מיד לאחר מכן (בשעה 21:14), נצפה רכבו של המשיב 2 מגיע לביתו של המשיב 1 (ראה דו"ח קכ"ח שבתיק) ולאחר זמן קצר נצפה עוזב את המקום. בשעה 21:18 נעצר המשיב 3 וברכבו נתפס אקדח.

אין מחלוקת כי המשיב 2 הינו הבעלים של רכב הסיטרואן בו נהג המשיב 3 (אשר ביחס לעצמו אישר קיומן של ראיות לכאורה והחלטה על מעצרו עד לתום ההליכים ניתנה עוד 27.9.16).

הסבריו של המשיב 3 להימצאות האקדח ברכבו של המשיב 2, שכביכול מצא אותו מתחת לעץ בסמוך לתחנת הדלק, אינם קוהרנטיים ואינם מספקים לשלב זה. ממילא אינם מספקים הסבר למעשיו בסמוך לבית המשיב 1.

נדבר ראיתי נוסף ביחס למשיב זה הינה העובדה כי במסגרת חיפוש שנערך בביתו נתפסו חלקי נשק.

15. אשר למשיב 2

אין צורך לחזור על פרטי השיחות לעיל המתייחסות למשיב זה, לרבות השתלשלות העניינים בכל הנוגע למשיב 3.

יצוין כי אף משיב זה מזוהה בשמו על ידי המשיב 1 (ראה שיחה 205). כאשר הוא נשאל בחקירתו (מיום 17.8) ביחס לשיחה 80 ממכשיר הטלפון שלו למשיב 1, אינו מכחיש כי מדובר בטלפון שלו ומשיב כי לגבי הקשר שלו עם המשיב 1 הוא השיב כבר בחקירתו הראשונה (שם ציין כי אין ביניהם קשר). בהמשך חקירתו זו כאשר נשאל אם מדובר בו ובמשיב 1 השיב כי אינו יודע ולאחר מכן חדל מלענות לשאלות כלל ולא הציג גרסה כלשהי.

16. אשר למשיב 4 -

אפנה שוב לשיחה 1212 לעיל, ממנה עולה ברורות כי השניים משוחחים על נשק ועל עסקה בו. ביחס לטענתו כי הקול בהקלטה אינו שלו - ראה מזכר השוואת קולות בתיק (קמ"ד) אציין כי לשאלה מהו מספר הטלפון שלו השיב כי אינו זוכר מהו המספר. בהודעתו מיום 21.8.16 לא הכחיש שקיבל הודעות מהמשיב 1, ציין כי אולי ההודעות נשלחו בטעות וכי כלל לא שוחח עם המשיב 1 ובהמשך אף ציין כי אולי מישהו אחר השתמש במכשיר הטלפון שלו. לבקשה להסביר את תוכן המסרונים השיב בתחילה כי אינו יודע למה התכוון השולח ובהמשך הודיע כי בדעתו לשמור על זכות השתיקה וחדל מלהשיב.

בכל הנוגע לטענה כי קיימים שיקים שנתן אביו של המשיב 1 שחזרו - הרי שלשלב זה יש לדחות את הטענה משאין גרסה של ממש מפי המשיבים בעניין זה. וראה בהקשר זה גם שיחה 1317, שם שואל המשיב 4 את המשיב 1 אם השיק השחור המה שמו יש עוד אחד. מהאמור עולה כי לכאורה אין המדובר בשיק בניגוד לגרסה שניתנה בעניין זה.

מתוך כל האמור לעיל עולה כי יש בידי המבקשת ראיות בעוצמה דיה לצורך הליך זה.

עילת מעצר

17. לעניין זה לא הייתה מחלוקת של ממש בין הצדדים. עילת המעצר בכל הנוגע לעבירות נשק הינה סטטוטורית וקבועה בהוראת סע' 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. נקודת המוצא הינה מעצר והחריג הינו חלופת מעצר (ראה בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (מיום 10.3.11) פורסם בנבו).

18. יתרה מכך, המשיב 1 מבצע לכאורה מעשים אלה בעודו מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני בגין עבירות אחרות. המשיב 2 אך שוחרר ממעצר בחודש יוני (כחודש לכל היותר טרם ביצוע העבירות) ואף לחובת הנאשם 4 עבר בתחום עבירות הנשק.

19. כל אלה מלמדים על מסוכנות, אותה לא טרחו המשיבים בשתיקתם בחקירה להפריך (וראה בהקשר זה בש"פ 3199/14 מדינת ישראל נ' וינברג (מיום 7.4.15) (פורסם בנבו), אליו מפנה המבקשת).

חלופת מעצר

20. בית המשפט מצווה לשקול חלופת מעצר ובהקשר זה אף הופנו המשיבים לשירות המבחן לצורך עריכת תסקירי בעניינם.

21. בעניינו של המשיב 1 -

תסקיר המעצר שהוגש בעניינו של משיב זה מעלה כי לחובתו הרשעות קודמות בעבירות של אלימות וסחר בסמים בגין נידון בהיותו בן 15 לצו מבחן בפיקוח. בהמשך נידון למאסר בע"ש ואף למאסר בפועל לתקופה של

עמוד 7

14 חודשים, ממנה שוחרר בשנת 2013. בתקופה זו הוא נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני בגין עבירת סחר בסמים. תסקיר מעצר שנערך במסגרתו העלה כי קיימת נזקקות טיפולית וללא התערבות, קיים סיכון בינוני גבוה להישנות מעשים דומים בעתיד.

שירות המבחן התרשם כי המשיב צמח תוך חשיפה לדפוסים התמכרותיים ועברייניים, מתקשה בפיתוח יכולת לוויות רגשות ודחפים, לפתח אמון בדמויות סמכות ולהפנים גבולות חיצוניים. התנהגותו אימפולסיבית ופורצת גבולות חוק. זאת באופן חזרתי, חרף הסנקציות העונשיות וההרתעות שהוטלו עליו.

באשר לחלופת המעצר התקיימה פגישה עם המפקחים המוצעים. שירות המבחן התרשם מנטייתם לגונן עליו, למזער בדפוסיו הבעייתיים וליחסם לגורמים חיצוניים. המפקחים תיארו קושי לעמוד בתנאי הפיקוח לאורך זמן, ומכאן הרושם כי יתקשו להציב בפני המבקש גבולות ברורים.

נוכח העובדה כי בשלב עריכת התסקיר טרם נקבעו נסיבות מעצרו, לא יכול היה שירות המבחן להעריך את מידת הסיכון להתנהגות דומה בעתיד והערכתו לא הייתה סופית.

אמנם כאמור, ההמלצה לא הושלמה. יחד עם זאת, בזיקה למהות המעשים המיוחסים למשיב, החומרה הגלומה בהם, חלקו היחסי בפרשה והעובדה שהוא נתון באיזוק ותוך כדי כך ביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו, ונוכח האמור בליבת התסקיר בנוגע לדפוסיו העברייניים לא מצאתי לשוב ולהטריח את שירות המבחן. שכן, אף אם ייצאו משמורנים ראויים, דעתי היא כי לא יהיה בכך כדי לאיין את המסוכנות הגלומה בו.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של משיב זה עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

22. אשר למשיב 2 -

מהתסקיר עולה כי מגיל צעיר חבר המשיב לאוכלוסייה עוברת חוק, ונחשף לאלכוהול ולעישון גראס. עוד בהיותו בן 15 החל להסתבך בפלילים והופנה לשירות המבחן לנוער בגין שוד מזוין, תקיפה ועבירות כנגד פקודת הסמים. בחודש יוני 2016 שוחרר ממאסר בן 14 חודשים בעבירות נשק. עוד עולה מהתסקיר, כי לחובתו 11 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות רחוב, נשק, סמים ורכוש, בגין נדון פעמיים לעבודות שירות ו - 4 פעמים לתקופות מאסר ממשוכות.

בהתייחסו לעברו הפלילי התבטא המשיב באופן קורבני ומצמצם, והתקשה להתייחס לדפוסיו המכשילים. בחווייתו הוא נתון להתנכלות מצד רשויות החוק.

ביחס למעצרו לא גילה מצוקה רגשית אף כי חווה תסכול, לאור זאת שרק לאחרונה שוחרר ממאסר ממושך.

שירות המבחן התרשם מהמשיב כאדם בעל קושי בוויות דחפים, נטייה להתנהלות אימפולסיבית, קושי בעמידה בגבולות חיצוניים והעדר גבולות פנימיים, בעל מאפייני אישיות אנטי סוציאליים וקושי בולט לנהל אורח חיים אדפטיבי. המשיב מתנהל בצורה הגנתית ומתקשה לקחת אחריות על הבחירות אותן עשה בחייו.

המפקחים המוצעים לא הגיעו לפגישה בשירות המבחן. בהתאם לכך, בהעדר חלופת מעצר רלוונטית וקושי להעריך את מידת הסיכון להישנות התנהלות פורצת גבולות נוכח אי הבהירות באשר לנסיבות מעצרו, לא ניתנה המלצה סופית.

גם בעניינו של משיב זה לא מצאתי להורות על השלמת התסקיר. בשים לב לאמור בליבת התסקיר ביחס

למאפייניו של המבקש ודפוסי התנהגותו כמפורט לעיל, נוכח חומרת העבירות המיוחסות לו ובשל העובדה כי רק כחודש קודם לביצוע העבירות הנטענות שוחרר ממאסר ממושך בגין עבירות דומות, הרי שלא ניתן לתת בו אמון כלשהו.

נוכח האמור לעיל, אני מורה על הארכת מעצרו של משיב זה עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

23. אשר למשיב 4 -

ההתרשמות ממשיב זה הייתה כמי שמתפקד באופן יציב במישורי חייו השונים ומבטא רצון להותיר אירוע זה מאחוריו ולחזור לשגרת חייו.

המשיב תאר קושי להסתדר עם העצורים וחש מצוקה רגשית בשל שלילת החופש והמרחק ממשפחתו. כן תאר גם קושי של בני המשפחה בניהול העסק המשפחתי.

שירות המבחן נפגש עם המפקחים המוצעים והתרשם מהם כאנשים רציניים המנהלים אורח חיים נורמטיבי ומודעים לאחריות שהם לוקחים על עצמם. נראה כי הם בעלי השפעה חיובית על המשיב ומגויסים לסייע לו במצבו הנוכחי.

למשיב זה הרשעה קודמת אחת בעבירות נשק משנת 2003.

תסקיר המבחן התקשה לבצע הערכת סיכון, וזאת בשל העובדה כי גם בעניינו טרם הוכרעו נסיבות המעצר. נוכח האמור, סבורני כי בשים לב למשמורנים אשר נמצאו על ידי שירות המבחן כראויים אורח חייו הנורמטיבי, עברו הפלילי הרחוק וחלקו היחסי בפרשה, ניתן בעניינו של משיב זה לשקול חלופת מעצר ולשם כך לקבל תסקיר משלים, אשר יעריך את מידת מסוכנותו.

במקביל אני מורה על קבלת חוו"ד מנהלת האיזוק בעניינו, אשר תבדוק היתכנות האיזוק בביתו.

אני קובעת את המשך הדיון בעניינו של המשיב 4 ליום **27.10.16** בשעה **08:45**.

המשיב 4 יובא ע"י הליווי.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה למנהלת האיזוק ולשירות המבחן, אשר ידאגו להנחת התסקיר וחווות הדעת בתיק בית המשפט עד למועד הדיון.

ניתנה והודעה היום ח' תשרי תשע"ז, 10/10/2016 במעמד הנוכחים.

תמר נסים שי, שופטת